

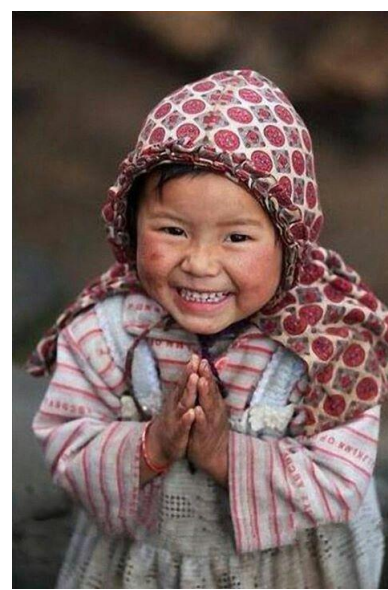
Rozkład materiału dla dzieci z gr. I i II

(25.05. – 29.05.2020r.)

Temat tygodnia: Niby tacy sami, a jednak inni

„Tolerancja”

- Oglądanie zdjęć i obrazków przedstawiających dzieci z różnych stron świata.
Mówienie, z jakiego kraju (kontynentu) pochodzą.

- Prezentacja – ***Jacy jesteśmy?*** R. zachęca dziecko, aby opowiedziało o sobie: przedstawiło się z imienia i nazwiska, powiedziało, co go cieszy, co lubi robić.

- Słuchanie opowiadania A. Widzowskiej *Inny*.

Do grupy Ady dołączył nowy przedszkolak. Pani przedstawiła go dzieciom i powiedziała, że ma na imię Anuj. Nikt nie chciał się z nim bawić, bo wyglądał inaczej niż wszyscy: miał ciemną skórę i czarne oczy, tak czarne jak nocne niebo. Chłopiec siedział w kąciu i rysował coś na kartce.

– To piesek? – zapytała Ada, przyglądając się rysunkowi.

– Tak, mój dog – odpowiedział chłopiec i dorysował żółte słońce. Ada знаła to angielskie słowo i wiedziała, że dog to znaczy pies. Zawsze marzyła o jakimś zwierzątku, ale niestety, była uczulona na sierść i po spotkaniu z psem lub kotem od razu zaczynała kichać.

– Nie baw się z nim – szepnęła jej na ucho Kasia.

– On jest z innego kraju. – Jest miły – powiedziała Ada.

– I ładnie rysuje. Od tej pory Ada i Anuj często bawili się razem: układali wieże z klocków, budowali zoo i ustawiali w nim plastikowe zwierzątka, kręcili się na tej samej karuzeli. Chłopiec znał dużo dziwnych słów, których Ada nie rozumiała, ale z radością uczyła go wymowy polskich słów.

– To jest huśtawka, potrafisz powiedzieć?

– Fuś... fuś... fuśtajka – próbował wymówić Anuj. Ada również nauczyła się nowych słów po angielsku i dowiedziała się, że Anuj urodził się w Indiach, a jego imię znaczy „młodszy brat”.

– Ja mam starszego brata Olka, ale jak chcesz, to możesz być moim młodszym braciszkiem – zaproponowała. Zbliżały się Dzień Babci i Dzień Dziadka, więc dzieci przygotowywały przedstawienie. Kilkoro z nich nie chciało występować razem z nowym kolegą.

– Ja nie będę z nim tańczyć – naburmuszyła się Ola. – Moja mama powiedziała, że on jest z dzikiego kraju – stwierdził Jaś. – A mój tata mówi, że oni jedzą palcami.

– Nieprawda! Anuj był u nas w domu z mamą i tatą. I wcale nie jedli palcami! – odezwała się Ada. Słyszac to, pani poprosiła, żeby dzieci usiadły w kółeczku na dywanie, i opowiedziała im bajkę o króliczku Trusiu. Truś był czarny, chociaż wszystkie króliki w stadzie były białe. Okazało się jednak, że czarny królik był najodważniejszy ze wszystkich i to właśnie on uratował Białe Uszate Królestwo. – Nie wolno się z nikogo śmiać i mówić, że jest inny lub gorszy. Na świecie żyje wielu ludzi, którzy różnią się kolorem skóry, mową i zwyczajami. Ważne, żebyśmy się od siebie uczyli i pomagali sobie wzajemnie. Ada podeszła do Anuja i wzięła go za rękę. – On jest moim młodszym bratem – powiedziała. – I razem zagramy babcię i dziadka w naszym teatryku! Okazało się, że Anuj ma śliczny głos i potrafi śpiewać jak skowronek. W dodatku nauczył się na pamięć trudnego wiersza po polsku i ani razu się nie pomylił. Największe wrażenie jednak zrobili na wszystkich babcia i dziadek Anuja. Byli ubrani kolorowo jak motyle i poczęstowali dzieci indyjskimi ciasteczkami. Gdyby wszyscy na świecie byli tacy sami, nie działoby się nic ciekawego.

- Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania.

– Kim był nowy przedszkolak w grupie Ady?

– Jak dzieci zareagowały na nowego kolegę?

– Jak mógł się czuć Anuj, gdy dzieci nie chciały się z nim bawić?

– Jaką bajkę opowiedziała pani dzieciom?

– Czy wszyscy muszą być tacy sami?

- Rozmowa na temat tolerancji.

R. pyta dziecko, czy wie, co oznacza słowo tolerancja. Wyjaśnia jego znaczenie, tłumacząc, że tolerancja polega na akceptowaniu inności jakiejs osoby: przyjmujemy ją taką, jaka jest, nawet jeśli ma inny kolor skóry, inaczej wygląda czy się ubiera inaczej niż my. Tak jak każdy kwiat jest inny, tak również każdy człowiek jest inny. Wtedy, gdy ludzie wzajemnie sobie pomagają, troszczą się o siebie i są dla siebie dobrzy, tworzą piękny bukiet kwiatów. R. prosi, aby dziecko kilkakrotnie powtórzyło słowo tolerancja – dzieląc je rytmicznie (na sylaby).

- Praca plastyczna ***Ja jako zwierzę***. Farby, kubeczek, pędzel, kartka.

Dziecko myśli i mówi, cechy jakiego zwierzęcia w sobie odnajduje (w czym jest do niego podobne), a następnie maluje siebie jako to zwierzątko.

- Słuchanie baśni H. Ch. Andersena ***Brzydkie kaczątko***.

R. opowiada baśń o brzydkim kaczątku na podstawie baśni H. Ch. Andersena Brzydkie kaczątko.

<https://www.youtube.com/watch?v=YQPbitvEFT0>

R. razem z dzieckiem omawia kolejne przygody kaczątka. Zastanawiają się, jak czuło się ono na podwórku, a jak nad stawem, gdy zobaczyło swoje odbicie w wodzie.

„Zabawy z piłką”

- Zabawa rozwijająca spostrzegawczość – **Znajdź coś...**

R. siedząc z dzieckiem w kole, mówi: Znajdź coś... (niebieskiego, małego, kudłatego itp.), a zadaniem dziecka jest odnaleźć i pokazać rzecz spełniającą ten warunek.

- Ćwiczenia słuchowo-matematyczne **Piłka skacze.**

R. staje plecami do dziecka, prosi, aby uważnie liczyło, ile razy piłka odbije się od podłogi i określiło liczbę.

- Wprowadzenie – oglądanie piłek. Różne piłki, np. piłeczka do golfa, piłka do tenisa, piłka nożna.

R. prezentuje dziecku poszczególne piłki. Prosi, aby dziecko powiedziało, jakie one są i czym się od siebie różnią. Próbuje odnaleźć cechę wspólną – odpowiedzieć na pytanie: Do czego służą wszystkie te piłki? (Do zabawy/do gry)

- Osluchanie ze słowami i melodią piosenki **Piłka kolorowa**

<https://www.youtube.com/watch?v=zXglggGguk>

- Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu.

– Co chciała robić piłka?

– Co wy lubicie robić z piłką?

– Jaka jest melodia tej piosenki – wesoła czy smutna?

- Zabawa rozwijająca motorykę małą – **Piłeczki.** (piłeczka pingpongowa)

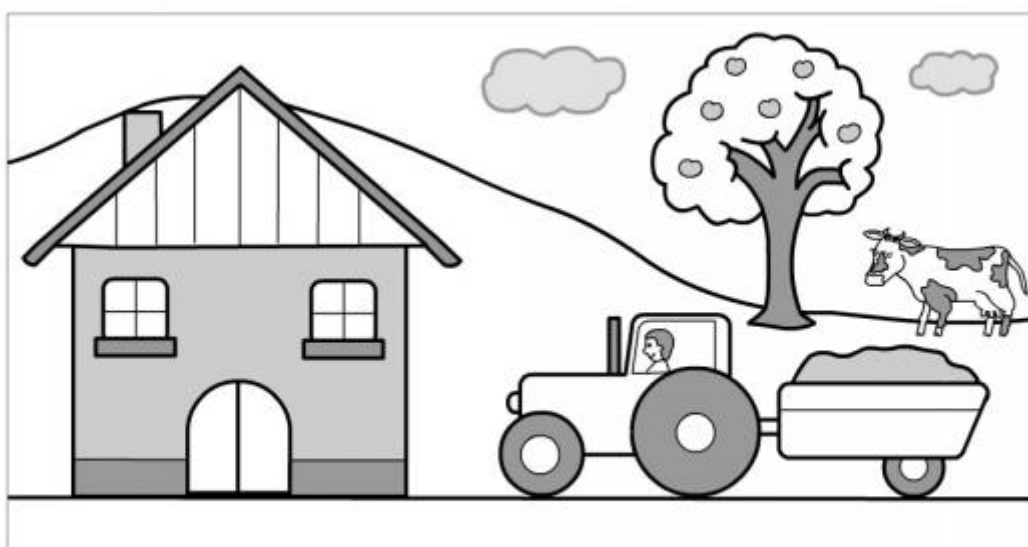
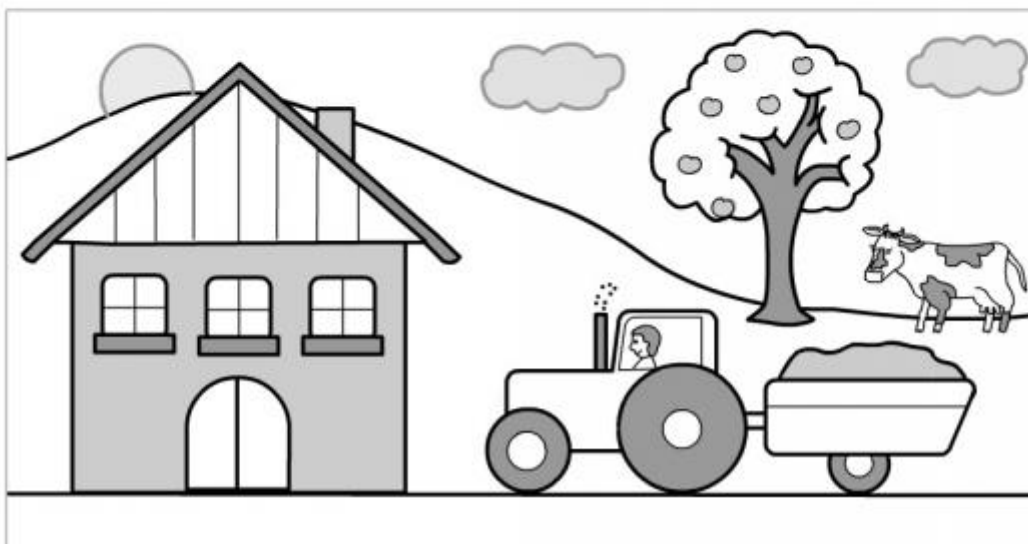
Dziecko kolejno: – toczy piłeczkę między dłońmi, – toczy piłeczkę raz jedną, a raz drugą dłonią po podłodze, – delikatnie ściska piłeczkę raz jedną, raz drugą dłonią

- Ćwiczenia graficzne **Koła.**

Przedmioty, które mają kształt koła (np. dno doniczki), ołówek, kredki.

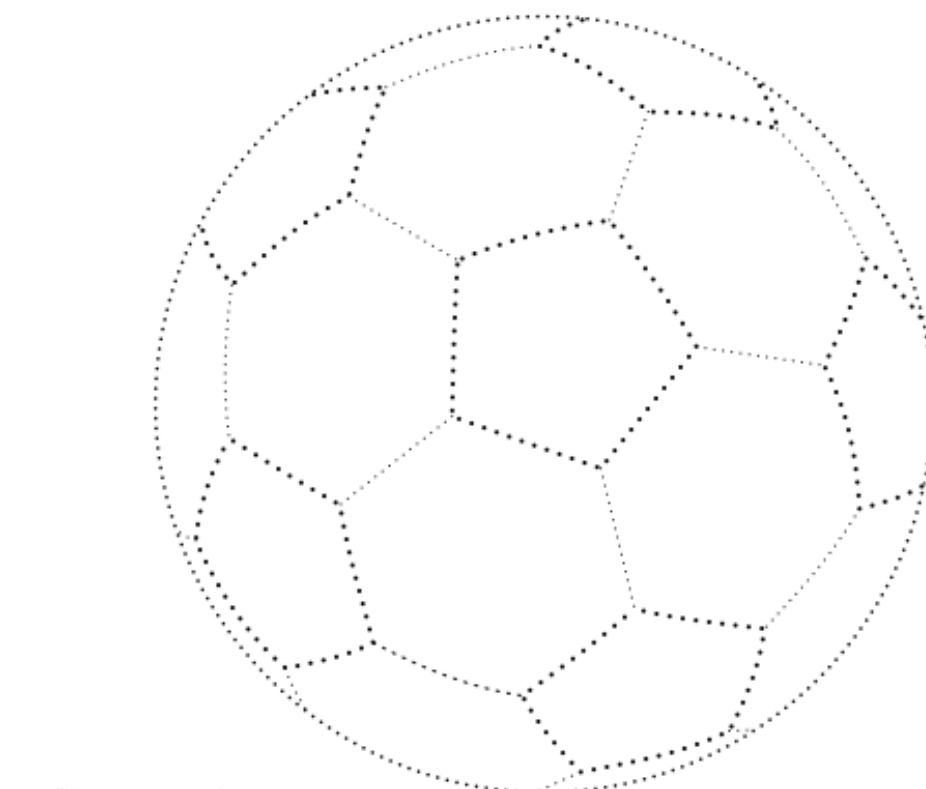
Dziecko obrysowuje na kartce ołówkiem koła, a następnie udekorowały je w wybrany przez siebie sposób.

Znajdź 10 różnic

„Wszyscy lubimy się bawić”

- Ćwiczenia pamięci **Co zginęło ze środka koła?** (Kilka przedmiotów o różnym kształcie). R. układa je na środku dywanu. Dziecko odwraca się tyłem, a R. zabiera jedną rzecz i chowa za plecami. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie czego brakuje.
- **Piłka** – dziecko ołówkiem lub kredką rysuje po śladzie piłkę, a następnie koloruje piłkę według własnego pomysłu i barw.

- Zabawa ruchowa z elementem celowania **Piłką się bawimy**. Zabawa polega na celowaniu przez dziecko piłką do kosza, pojemnika lub obręczy. Rzucanie piłką dalej niż dany przedmiot np. krzesło, drzewo w ogrodzie, itp.
- Utrwalenie rymowanki o piłce poprzez kilkakrotne jej powtarzanie.

Mała Ala piłkę ma,
piłka skacze: la la la
Ala Oli piłkę da,
piłka skoczy: la la la
Ładnie fika piłka ta,
piłka tańczy: la la la

„Kolorowy świat dzieci”

- Zabawa sprawnościowa **Pokonaj slalom**. Potrzebne będą: arkusz brystolu, marker, pudełko wielkości pudełka od zapalek.

R. rysuje trasę slalomu na kartonie. Na linii startu (początek gry), ustawia pudełko, które dziecko kolejno przesuwają nosem, łokciem. Każde przekroczenie linii oznacza wykonanie ćwiczenia gimnastycznego: skłon, przysiad, podskok.

- Zabawa dydaktyczna **Rozpoznaj kolory**. Obręcze w trzech kolorach, drobne zabawki i przedmioty w kolorach obręczy.

Dziecko ma za zadanie segregowanie przygotowanych drobnych zabawek i przedmiotów ze względu na kolor.

- Eksperyment **Wir mleczny**. Potrzebujemy: mleko, barwniki, płyn do mycia naczyń, patyczki do czyszczenia, zakraplacz lub łyżeczki, duży talerz.

Wkrapiamy barwniki na powierzchnię białego mleka. Obserwujemy jak kolory rozprzyskają się mieszając ze sobą.

Gdy na mleku zbierze się już tęcza kolorów, namaczamy patyczki w płynie do mycia naczyń i delikatnie dotykamy powierzchni mleka. Jeśli eksperyment się uda barwniki pod wpływem płynu i zmiany napięcia powierzchniowego zaczną samoistnie wirować i mieszać się tworząc wspaniałe, barwne widowisko.

- Ćwiczenia oddechowe **Wesoły wiaterek**. Kolorowe wstążki lub kawałki krepiny, tamburyn. R. gra na tamburynie, a dziecko, machając wstążkami, biega po sali. Kiedy dźwięk instrumentu cichnie, dziecko zatrzymują się i wciągają powietrze nosem, wydychają je na wstążkę, tak aby się poruszała.

„Nasze zabawki”

- Słuchanie wiersza B. Szelągowskiej **Kraina zabawek**.

Siedzą zabawki grzecznie na półkach.

Siedzą i patrzą na pajacyka.

Pajac do tańca lalkę zaprosił

i teraz będą tańczyć walczyka.

Patrzcie! Dwa misie! Na samej górze!

W takt się kołyszą, klaszczą łapkami.

Na parapecie rozsiadł się zając;

Jak każdy zając – strzyże uszami.

Tuż obok książek drzemie żyrafa.

Kudłaty piesek przy wózku szczeka.

Piłka się turla, to znowu skacze.

Myszka – zabawka – kotu ucieka.

I nagle wchodzi ktoś do pokoju.

Ojej, nie tańczy już nikt walczyka!

Zabawki stoją, siedzą bez ruchu

i tylko z radia płynie muzyka.

- Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu. R. zadaje pytania pomocnicze, używając określeń dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni.

– Jakie zabawki były w pokoju?

– Kogo pajac zaprosił do tańca?

– Gdzie siedziały dwa misie?

– Kto zdrzemnął się obok książek?

– Przy czym stał kudłaty piesek?

– Co się stało, gdy ktoś wszedł do pokoju?

- Zabawa matematyczna **Gdzie jest ta zabawka?** (np. lalka, samochód, puzzle, książka).

R. pokazuje dziecku zabawki, które będzie rozmieszczać w pokoju. Zadaniem dziecka jest

odpowiedź na pytanie: Gdzie jest...? R. powinien tak rozmieścić zabawki, aby dziecko

używało zwrotów określających położenie przedmiotów w przestrzeni (na, obok, za, przed).

Pokoloruj obrazek.

Zaznacz 4 rzeczy, które nie pasują do tego rysunku.

Powodzenia przedszkolaki. Pozdrawiają ciocie: Iwonka, Justynka, Kinga!!!